

Socialdepartementet
s.remissvar@regeringskansliet.se
Diarienummer S2024/01758

Remissvar över Specialiseringstjänstgöring för sjukhusfysiker

S2024/01758

Sammanfattning

Region Västerbotten är överlag positiv till promemorian men har särskilda invändningar mot den föreslagna minsta tidsåtgången (3,5 år) för specialisttjänstgöring (ST), som bedöms vara otillräcklig. Regionen ser även brister i att det saknas krav på klinisk erfarenhet innan ST påbörjas. Vi välkomnar dock de föreslagna övergångsreglerna, särskilt möjligheten att tillgodoräkna tidigare erfarenhet och forskarutbildning som likvärdigt med specialistkompetens under övergångsperioden.

Synpunkter

Allmänt

Region Västerbotten anser att ST-utbildningen så långt det är möjligt bör harmonisera med "Radiation Protection No 174, European Guidelines on Medical Physics Expert". Sjukhusfysiker i Sverige har vanligtvis ytterligare arbetsuppgifter utöver de som åligger en Medical Physics Expert (MPE). Dessa arbetsuppgifter är integrerade i sjukhusfysikerns dagliga arbete och bör fortsätta vara det, då de är nära sammanlänkade. Den föreslagna minimiperioden för specialisering, 3,5 år, anses därför vara för kort.

Förslag till förordning om ändring i patientsäkerhetsförordningen (2010:1369)

Av remissen framgår ett tillägg i 4 kap. 3 § enligt följande:

"För att en legitimerad sjukhusfysiker ska uppnå specialistkompetens ska han eller hon förvärva de kunskaper som föreskrivs för specialistkompetensen genom att genomgå specialiseringstjänstgöring under minst tre år och sex månader."

Region Västerbotten anser att tiden för specialiseringstjänstgöring bör utökas till minst fyra år för att bättre harmonisera med europeiska riktlinjer och säkerställa tillräcklig kompetensutveckling. Vi vill också påpeka att den föreslagna tiden skiljer sig från den femårsperiod som rekommenderas och tillämpas av Sjukhusfysikerförbundet och Svensk förening för Radiofysik.

Nuvarande förslag saknar krav på klinisk erfarenhet. Region Västerbotten vill se ett sådant krav formulerat alternativt inkluderat i en förlängd ST-utbildning. Regionen förespråkar också att komplettering med

ytterligare en specialitet ska kunna ske enligt samma modell som för specialistläkare (beskrivet i HSLF-FS 2016:36), så att en fullständig utbildning inte krävs.

Förslag till förordning om ändring i förordningen (2015:284) med instruktion för Socialstyrelsen

Punkt 6 bör uppdateras så att även sjukhusfysiker omfattas av bestämmelsen.

Gällande kostnader

För närvarande deltar våra juniora sjukhusfysiker i ett nationellt, professionsdrivet och informellt ST-program som utvecklats av yrkeskårens fackliga och vetenskapliga organisationer. Detta program motsvarar i stort det som nu föreslås formaliseras. Då vi redan har integrerat de huvudsakliga kostnaderna för detta program i vår verksamhet, bedömer vi att de ekonomiska konsekvenserna blir begränsade. Statlig finansiering kan dock behövas för att stärka de administrativa aspekterna av utbildningen, som idag hanteras mindre strukturerat.

Administrativa aspekter och behov av studierektor

Det finns behov av administrativ ledning och eventuell studierektor för ST-programmet. Inom specialiseringstjänstgöring för läkare och tandläkare spelar studierektorn en central roll för att samordna utbildning, stödja handledare och säkerställa att utbildningen följer aktuella föreskrifter och målbeskrivningar. Vi bedömer att en liknande studierektorsfunktion för sjukhusfysiker kan bidra till en strukturerad och kvalitativ utbildning samt erbjuda ett viktigt stöd till både handledare och ST-fysiker, vilket är avgörande för långsiktig kvalitet och stabilitet i utbildningen.

Med dessa synpunkter hoppas Region Västerbotten bidra till en väl avvägd och långsiktigt hållbar reglering av specialistutbildningen för sjukhusfysiker.